

مهر خدا

¹ و بعد از آن دیدم چهار فرشته، بر چهار گوشه زمین ایستاده، چهار باد زمین را باز می‌دارند تا باد بر زمین و بر دریا و بر هیچ درخت نوزد. ² و فرشته دیگری دیدم که از مطلع آفتاب بالا می‌آید و مهر خدای زنده را دارد. و به آن چهار فرشته‌ای که بدیشان داده شد که زمین و دریا را ضرر رسانند، به آواز بلند ندا کرده، می‌گوید: ³ هیچ ضرری به زمین و دریا و درختان مرسائید تا بندگان خدای خود را بر پیشانی ایشان مهر زنیم. ⁴ و عدد مهرشدگان را شنیدم که از جمیع اسباط بنی‌اسرائیل، صد و چهل و چهار هزار مهر شدند. ⁵ و از سبط یهودا دوازده هزار مهر شدند؛ و از سبط رؤین دوازده هزار؛ و از سبط جاد دوازده هزار؛ ⁶ و از سبط آشیر دوازده هزار؛ و از سبط نفتالیم دوازده هزار؛ و از سبط منشی دوازده هزار؛ ⁷ و از سبط شمعون دوازده هزار؛ و از سبط لاوی دوازده هزار؛ و از سبط یساکار دوازده هزار؛ ⁸ از سبط زبولون دوازده هزار؛ و از سبط یوسف دوازده هزار؛ و از سبط بنیامین دوازده هزار مهر شدند.

جمعیت بزرگ از تمام ملت‌ها

⁹ و بعد از این دیدم که اینک، گروهی عظیم که هیچ‌کس ایشان را نتواند بشمارد، از هر امت و قبیله و قوم و زبان در پیش تخت و در حضور برّه به جامه‌های سفید آراسته و شاخه‌های نخل به دست گرفته، ایستاده‌اند. ¹⁰ و به آواز بلند ندا کرده، می‌گویند: نجات خدای ما را که بر تخت نشسته است و برّه را است. ¹¹ و جمیع فرشتگان در گرد تخت و پیران و چهار حیوان ایستاده بودند. و در پیش تخت به روی درافتاده، خدا را سجده کردند. ¹² و گفتند: آمین. برکت و جلال و حکمت و سپاس و اکرام و قوّت و توانایی، خدای ما را باد تا ابدالابد. آمین. ¹³ و یکی از پیران متوجّه شده، به من گفت: این سفیدپوشان کیانند و از کجا آمده‌اند؟ ¹⁴ من او را گفتم: خداوند، تو می‌دانی! مرا گفت: ایشان کسانی می‌باشند که از عذاب سخت بیرون می‌آیند و لباس خود را به خون برّه شستوشو کرده، سفید نموده‌اند. ¹⁵ از این جهت پیش روی تخت خدایند و شبانه‌روز در معبد او وی را خدمت می‌کنند و آن تخت نشین، خیمه خود را بر ایشان برپا خواهد داشت. ¹⁶ و دیگر هرگز گرسنه و تشنه نخواهند شد و

ختم عید الله

¹ و بعد از این دیدم که ملائکة وافیین علی أربع زوايا الأرض ممسکین أربع ریح الأرض لکی لا تهب ریح علی الأرض ولا علی البحر ولا علی شجرة ما. ² ورأيت ملاکاً آخر طالعا من مشرق الشمس معه ختم الله الحي فتادی بصوت عظیم إلى الملائكة الأربع الذين أعطوا أن تصرخوا الأرض والبحر قائلًا: لا تصرخوا الأرض ولا البحر ولا الأشجار حتى نختم عید إلهنا علی جباههم. ⁴ وسمعت عدد المخبومين: مئة وأربعة وأربعين ألفاً مخبومين من كل سبط من بني إسرائيل. ⁵ من سبط يهوذا اثنا عشر ألفاً مخبوم، من سبط راوین اثنا عشر ألفاً مخبوم، من سبط جاد اثنا عشر ألفاً مخبوم، ⁶ من سبط آشیر اثنا عشر ألفاً مخبوم، من سبط نفتالیم اثنا عشر ألفاً مخبوم، من سبط منشی اثنا عشر ألفاً مخبوم، ⁷ من سبط شمعون اثنا عشر ألفاً مخبوم، من سبط لاوی اثنا عشر ألفاً مخبوم، من سبط یساکر اثنا عشر ألفاً مخبوم، ⁸ من سبط زبولون اثنا عشر ألفاً مخبوم، من سبط یوسف اثنا عشر ألفاً مخبوم، من سبط بنیامین اثنا عشر ألفاً مخبوم.

الجمع الكثير القائم أمام عرش الله

⁹ بعد هذا تطرأت، وإذا جمع كثير لم يستطع أحد أن يعدّه، من كل الأمم والقبايل والشعوب والألسنة، واقفون أمام العرش وأمام الحروف متسربلين بلباس بيض وفي أيديهم سعف النخل. ¹⁰ وهم يصرخون بصوت عظیم قائلين: الخلاص لإلهنا الجالس على العرش وللحروف. ¹¹ وجميع الملائكة كانوا واقفين حول العرش والسيوخ والحيوانات الأربع، وخرّوا أمام العرش على وجوههم وسجدوا لله قائلين: آمين، البركة والمجد والحكمة والشكر والكرامة والقدرة والقوة لإلهنا إلى أبد الأبد، آمين. ¹³ وسألني واحد من السيوخ: هؤلاء المتسربلون باللباس البيض، من هم ومن أين أتوا؟ ¹⁴ فقلت له: يا سيّد، أبت تعلم. فقال لي: هؤلاء هم الذين أتوا من الصيفة العظيمة وقد غسلوا ثيابهم وبيضوها في دم الحروف. ¹⁵ من أجل ذلك هم أمام عرش الله ويخدمونه تهاراً ولبلاً في هيكلي، والجالس على العرش يحل فوقهم. ¹⁶ لن يجوعوا بعد ولن يعطشوا بعد ولا تقع عليهم الشمس ولا شيء من الحر، لأن الحروف الذي في وسط العرش يرعاهم ويقفاهم إلى تبايع ماء حية، ويمسح الله كل دموعهم من

عُيُونِهِمْ. آفتاب و هیچ گرما بر ایشان نخواهد رسید.¹⁷ زیرا برّهای که در میان تخت است، شبان ایشان خواهد بود و به چشمه‌های آب حیات، ایشان را راهنمایی خواهد نمود؛ و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد کرد.